

شماره ۳۷۶/۳۳۳۶۶

۱۳۹۸/۴/۲۵

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۴۰۶۲۷/ ۱ ۵۴۹۷۰ مورخ ۱۳۹۶/۱۱/۷ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۳ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۴۹۸۱۷

۱۳۹۸/۴/۲۶

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک» که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ سوم تیرماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۸/۴/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۷۶/۳۳۳۶۶ مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۵ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۱۷) موافقتنامه می باشد.

رئیس جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک مشتمل بر یک مقدمه و هجده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،

با علاقه مندی به تحکیم همکاری های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری های اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

با آگاهی از اینکه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری در این موافقتنامه سبب افزایش ابتکارهای کسب و کار در این زمینه، توانمندی اقتصادی و توسعه پایدار هر دو دولت می گردد و در این بستر، علاقه مند به ترغیب اصول مسؤولیت اجتماعی شرکتها می باشند، و با تمایل به دستیابی به این اهداف به نحوی که با حمایت از سلامت، امنیت و محیط زیست و با ارتقای حمایت از مصرف کننده و استانداردهای مربوط به کار سازگار باشد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه، معانی اصطلاحات به کار رفته در آن به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود، که ویژگی های یک سرمایه گذاری، از جمله ویژگی هایی مانند تعهد سرمایه با سایر منابع، پیش بینی فایده یا سود، پذیرش خطر (ریسک) و یک دوره معین را دارا باشد:

(الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها،

(ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها،

(پ) پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول،

(ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی، حسن شهرت تجاری و اسرار تجاری مرتبط با سرمایه گذاری،

(ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

هرگونه تغییر یا تبدیل در شکلی که دارایی ها سرمایه گذاری می شوند، مشروط به اینکه توسط مقام صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان تصویب شده باشد، در ماهیت آنها به عنوان سرمایه گذاری تأثیر نخواهد داشت.

۲- اصطلاح «سرمایه گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

(الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

(ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره و مرکز اصلی فعالیت های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آنها نیز می شود.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

۳- این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال خواهد شد که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر رسیده باشد. مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۴- حمایت از سرمایه گذاری

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاران در رابطه با سرمایه گذاریهای آنها، رفتار منصفانه و حمایت و امنیت کامل را طبق بندهای (۲) تا (۴) اعمال خواهد کرد.

۲- نقض تعهد رفتار منصفانه موضوع بند (۱)، تنها در صورتی ممکن است محقق شود که اقدام یا مجموعهای از اقدامات موجب موارد زیر شود:

الف) استنکاف از احقاق حق در رسیدگیهای کیفری، مدنی یا اداری،

ب) نقض بنیادین فرآیند قانونی، از جمله نقض بنیادین شفافیت در رسیدگیهای قضائی یا اداری،

پ) رفتار خودسرانه آشکار،

ت) تبعیض هدفمند در مورد مدیریت، فعالیت، نگهداری، استفاده، تغییر شکل، بهره برداری، فروش یا واگذاری سرمایه گذاریهای مزبور، یا

ث) نقض تعهدات مکتوب ویژه داده شده به سرمایه گذار توسط مقام ذی ربط طرف متعاقد سرمایه پذیر.

۳- برای اطمینان بیشتر، حمایت و امنیت کامل به معنی تعهدات طرف متعاقد در رابطه با امنیت فیزیکی سرمایه گذاران و سرمایه گذاریها می باشد.

۴- تعیین اینکه نقض مفاد دیگری از این موافقتنامه یا یک موافقتنامه بین المللی جداگانه صورت پذیرفته است، به معنی احراز نقض این ماده نمی باشد.

ماده ۵- رفتار ملی و رفتار ملل کامله الوداد

۱- هر طرف متعاقد در قلمرو خود نسبت به سرمایه گذاریها و عواید سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط مشابه نسبت به سرمایه گذاری و عواید سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاری و عواید سرمایه گذاران هر کشور ثالث در قلمرو خود، نامساعدتر نباشد؛ با در نظر گرفتن رفتار مساعدتر.

۲- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط مشابه نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در رابطه با مدیریت، حفظ، استفاده، بهره مندی یا فروش سرمایه گذاریهای آنها در قلمرو خود، نامساعدتر نباشد؛ با در نظر گرفتن رفتار مساعدتر.

۳- برای اطمینان بیشتر، «رفتار» موضوع بندهای (۱) و (۲) شامل تشریفات حل و فصل اختلاف سرمایه گذار با دولت پیش بینی شده در سایر پیمانهای سرمایه گذاری بین المللی و موافقتنامه های تجاری دیگر نمی شود.

۴- تعهد موضوع بندهای (۱) و (۲) در مورد رفتار به موجب هر موافقتنامه دوجانبه یا چندجانبه بین المللی که پیش از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به امضاء رسیده یا لازم الاجراء شده است، اعمال نخواهد شد.

۵- رفتار اعمال شده به موجب این ماده نسبت به مزایای اعطاء شده توسط یک طرف متعاقد که به موجب تعهدات آن به عنوان عضو یک اتحادیه گمرکی، اقتصادی یا پولی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا شکل دیگری از یکپارچه سازی اقتصادی منطقه ای، اعمال نخواهد شد.

۶- مفاد این موافقتنامه به نحوی تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاقد را متعهد نماید منافع قابل تعمیم هر رفتار، ترجیح یا مزیت به وسیله یک طرف متعاقد به موجب هر موافقتنامه یا ترتیبات بینالمللی که به طور کلی یا عمده مربوط به مالیات میباشد را به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر یا سرمایه گذاری ها یا عواید این سرمایه گذاری ها تعمیم دهد.

ماده ۶- شرایط مساعدت

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۷- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاری های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض آمیز انجام پذیرد و جبران خسارت مؤثر و مناسب پیش بینی شده باشد. فرآیند قانونی شامل حق بررسی فوری موضوع و ارزش گذاری سرمایه گذاری توسط مقام صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان می باشد. مبلغ خسارت بدون تأخیر پرداخت خواهد شد و شامل هزینه های مالی محاسبه شده طبق رویه بین المللی خواهد بود.

۲- میزان جبران خسارت معادل ارزش سرمایه گذاری بلافاصله پیش از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت خواهد بود.

۳- تعیین این که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات دولت متعاقد، در یک وضعیت به خصوص، مصادره غیرمستقیم تلقی میشود یا نمیشود، مستلزم تحقیق مورد به مورد و مبتنی بر واقعیت است که موارد زیر را، در بین سایر عوامل، در نظر می گیرد:

الف) اثر اقتصادی اقدام یا مجموعه ای از اقدامات، اگر چه این واقعیت که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات طرف متعاقد اثر نامطلوب بر ارزش اقتصادی سرمایه گذاری داشته است، سبب نمی گردد که مصادره غیرمستقیم به وقوع پیوسته باشد،

ب) مدت اقدام یا مجموعه ای از اقدامات دولت متعاقد،

پ) خصوصیت اقدام یا مجموعه ای از اقدامات، به ویژه هدف و زمینه اتخاذ آنها.

۴- تدابیر متناسب غیرتبعیض آمیز که در پرتو عوامل فوق توسط طرف متعاقد با حسن نیت اتخاذ شده اند و با هدف حمایت از اهداف مشروع رفاه عمومی، مانند امنیت ملی، ثبات مالی، سلامت عمومی، ایمنی و محیط زیست طراحی و اعمال شده اند، به جز در شرایط نادر، به عنوان مصادره تلقی نخواهند شد.

ماده ۸- زیان ها

۱- سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاری های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

۲- صرف نظر از بند (۱) فوق، اگر سرمایه گذار یک طرف متعاقد در وضعیت های موضوع بند (۱) در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد:

الف) ضبط سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف متعاقد اخیرالذکر، یا

ب) تخریب سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف متعاقد اخیرالذکر، که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.

سرمایه گذار، مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت از سوی طرف متعاقد اخیرالذکر خواهد شد که در هر صورت سریع، مناسب و مؤثر و بدون تأخیر غیرموجه خواهد بود.

ماده ۹- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- بدون لطمه به اقدامات اتحادیه گمرکی، اقتصادی یا پولی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا شکل دیگر یکپارچگی منطقه ای اقتصادی که یک طرف متعاهد عضو آن است، طرفهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود در مورد انتقال پرداخت های مربوط به سرمایه گذاری و عواید اطمینان خواهند داد. انتقالات به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد، بدون هیچ محدودیت و تأخیر غیرموجه صورت خواهد گرفت. این انتقالات، به ویژه شامل موارد زیر خواهد بود، اگر چه به آنها منحصر نمی شود:

الف) سرمایه و مبالغ اضافی برای حفظ یا افزایش سرمایه گذاری،

ب) سود، هزینه های مالی، سود سهام و سایر درآمد های جاری،

پ) وجوه بازپرداخت وامها،

ت) حق الامتیازها یا حق الزحمه ها،

ث) مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه از سرمایه گذاری،

ج) هرگونه وجوه پرداختی ناشی از جبران خسارت به موجب مواد (۷) یا (۸)،

چ) درآمد کارکنان خارجی که در ارتباط با سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاهد میزبان استخدام شده اند و پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاهد سرمایه پذیر را دارا می باشند.

۲- از نظر این موافقتنامه، نرخ تسعیر، نرخ رایج براساس مقررات حاکم نرخ تسعیر در زمان انتقال خواهد بود، مگر آنکه به نحو دیگری توافق شده باشد.

۳- چنانچه انتقالات موضوع بند(۱) در مدتی که به طور معمول برای تکمیل انتقال لازم است انجام پذیرد، چنین تلقی می شود که انتقالات بدون تأخیر غیرموجه انجام شده است، مگر آنکه به نحو دیگری بین سرمایه گذار و نهاد مالی سرمایه گذار توافق شده باشد.

۴- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به گونه ای تفسیر نخواهد شد که یک طرف متعاهد را در شرایط استثنائی، چنانچه با توجه به پرداختها و جریان سرمایه، مشکلات جدی تراز پرداخت یا خطر آن را تجربه کند، از اتخاذ و حفظ اقداماتی که انتقال را محدود میکند، باز دارد، مشروط بر اینکه محدودیت های مزبور عادلانه باشند، خودسرانه و یا به طور غیرمنصفانه تبعیض آمیز نباشند، مدت زمان محدود داشته باشند، با حسن نیت وضع شده باشند و از آنچه برای اصلاح وضعیت تراز پرداخت لازم است، فراتر نروند.

۵- یک طرف متعاهد می تواند با اعمال اقدامات منصفانه، غیرتبعیض آمیز و با حسن نیت به منظور تضمین پیروی سرمایه گذار از قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام پذیرفته است در ارتباط با موارد زیر انتقال را به تأخیر اندازد یا از آن جلوگیری کند:

الف) پرداخت مالیات و عوارض،

ب) رویه های ورشکستگی یا تصفیه، از جمله اقدامات مربوط به دوره وصول و ورشکستگی یا حمایت از حقوق اعتباردهندگان،

پ) جرائم کیفری یا جزائی،

ت) تضمین پیروی از دستورات یا احکام دادگاهها یا دیوان های طرف متعاهدی که در قلمرو آن سرمایه گذاری انجام شده است.

این اقدامات و اجرای آنها به عنوان وسیله ای برای اجتناب از تکالیف و تعهدات طرف متعاهد به موجب این موافقتنامه استفاده نخواهد شد.

ماده ۱۰- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا نماینده تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام حقوقی متعاقب پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر طبق ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلافهای میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر مطرح یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داوری سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر ارجاع کند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهد اختلافی را به داوری ارجاع کند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری، داور منتخب خود را به ترتیب زیر انتخاب نماید:

الف) قواعد داوری آنسیترال، یا

ب) اگر سرمایه گذار و طرف متعاقد میزبان توافق نمایند، به هر نهاد داوری دیگر.

۶- تصمیمات هیأت داوری برای طرفها، نهائی و لازم الاتباع خواهد بود.

۷- در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری چک مطرح میشود، قواعد آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه گذار و دولت اعمال خواهد شد. جمهوری اسلامی ایران می تواند اعمال قواعد آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه گذار و دولت را در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح می شود را بررسی نماید.

۸- اگر از تاریخی که سرمایه گذار برای اولین بار از نقض ادعایی به موجب ماده (۳) تا (۸) مبنی بر اینکه سرمایه گذار دچار ضرر و زیان شده است، مطلع شد یا باید مطلع می شد، بیش از سه سال گذشته باشد، هیچ دعوی برای حل و فصل براساس بند (۲) ارجاع نخواهد شد.

۹- داوری براساس قانون با توجه به منابع حقوقی به ترتیب زیر تصمیم گیری خواهد نمود:

الف) مفاد این موافقتنامه، به نحوی که طبق کنوانسیون حقوق معاهدات وین تفسیر می گردد،

ب) سایر قواعد حاکم حقوق بین الملل.

۱۰- دیوان در مورد خسارات تنبیهی حکم صادر نخواهد نمود.

۱۱- دیوان دستور خواهد داد که هزینه های جریان رسیدگی از جمله هزینه های متعارف دستیاری و نمایندگی حقوقی، برعهده طرف بازنده اختلاف باشد. در موارد استثناء، دیوان با توجه به شرایط پرونده چنانچه مناسب تر تشخیص دهد، هزینه ها را بین طرفهای اختلاف تقسیم خواهد نمود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافهای بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافهای بین طرفهای متعاقد ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داور سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به هیأت داور، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به انتخاب یک داور اقدام میکند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس بین المللی دادگستری انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داور با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داور را تعیین خواهد نمود.

۴- دیوان داور بر مبنای اکثریت آراء تصمیم گیری خواهد نمود. این تصمیم نهائی و لازمالاتباع خواهد بود. هر طرف متعاقد هزینه داور و نماینده خود در جریان رسیدگی داور را بر عهده خواهد داشت، هزینه سرداور و سایر هزینه ها به طور مساوی برعهده هر دو طرف متعاقد خواهد بود. دیوان داور رویه خود را تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۳- استثنائات

۱- با رعایت این الزام که اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که در جایی که شرایط مشابه حاکم است موجب تبعیض خودسرانه یا غیرقابل توجیه علیه سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نشود، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به گونه ای تعبیر شود که موجب جلوگیری از اتخاذ یا انجام اقدامات زیر توسط یک طرف متعاقد شود:

الف) ضروری برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی؛ این استثنائات تنها وقتی می تواند مورد استناد واقع شود که تهدیدی واقعی و به اندازه کافی جدی متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد،

ب) ضروری برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه،

پ) ضروری برای تضمین رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه از جمله در رابطه با موارد زیر، ناسازگار نیستند:

(۱) جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار قصور در مورد یک قرارداد،

(۲) حمایت از حریم خصوصی افراد درخصوص پردازش و انتشار داده های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حساب های شخصی،

(۳) ایمنی.

۲- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه مانع طرف متعاقد برای اتخاذ یا حفظ اقدامات متعارف به دلایل احتیاطی از جمله موارد زیر نخواهد شد:

الف) حمایت از سرمایه گذاران، سپرده گذاران، بیمه گذاران، بیمه گرها همچنین شرکت کنندگان در بازار مالی یا اشخاصی که یک مؤسسه مالی به آنها تعهد امانی دارند،

ب) حفظ ایمنی، صحت و یکپارچگی یا مسؤولیت مالی مؤسسات مالی،

پ) تضمین یکپارچگی و ثبات نظام مالی طرف متعاقد.

۳- این موافقتنامه بدون لطمه به تعهدات طرفهای متعاقد ناشی از عضویت یا مشارکت آنها در هر اتحادیه گمرکی، اتحادیه اقتصادی، موافقتنامه یکپارچه سازی اقتصادی منطقه ای، یا موافقتنامه بین المللی مشابه فعلی یا آتی مانند اتحادیه اروپا اعمال خواهد شد.

ماده ۱۴- اقدامات سرمایه گذاری و مقرراتی

۱- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به نحوی تعبیر نخواهد شد که بر حق طرفهای متعاقد برای وضع مقررات در قلمروی خود از طریق اقدامات لازم برای دستیابی به اهداف سیاست گذاری مشروع از قبیل حمایت از سلامت عمومی، ایمنی، محیط زیست یا اخلاق عمومی، حمایت اجتماعی یا حمایت از مصرف کننده یا تشویق و حمایت از تنوع فرهنگی تأثیر بگذارد.

۲- برای اطمینان بیشتر، مفاد این موافقتنامه به عنوان تعهدی برای یک طرف متعاقد مبنی بر عدم تغییر چهارچوب قانون و مقررات تفسیر نخواهد شد، از جمله به نحوی که به طور منفی عملیات سرمایه گذاری یا انتظارات سرمایه گذار برای کسب سود را تحت تأثیر قرار دهد.

ماده ۱۵- منافع مهم امنیتی

۱- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به نحوی تعبیر نخواهد شد که مانع از انجام هر اقدام مناسبی توسط هر طرف متعاقد شود که آن را برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری می داند:

الف) در ارتباط با جرائم کیفری یا جزائی،

ب) در ارتباط با قاچاق سلاح، مهمات و انجام کارهای جنگی و دادوستد سایر کالاها، مواد، خدمات و فناوری که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به منظور تأمین تأسیسات نظامی یا امنیتی دیگر بهکار برده می شود،

پ) اقدامات اتخاذشده در زمان جنگ یا دیگر حالت های اضطراری در روابط بین الملل،

ت) اجرای سیاست های ملی یا موافقتنامه بین المللی در ارتباط با عدم گسترش تسلیحات هسته ای یا سایر ابزار انفجاری هسته ای، یا

ث) در انجام تعهدات خود به موجب منشور ملل متحد به منظور حفظ صلح و امنیت بین المللی.

۲- منافع مهم امنیتی یک طرف متعاقد ممکن است شامل منافع ناشی از عضویت آن در یک اتحادیه گمرکی، اقتصادی یا پولی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا شکل دیگر یکپارچگی اقتصادی منطقه ای باشد.

ماده ۱۶- منع برخورداری از منافع

منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه گذار طرف متعاقد مبدأ که شخص حقوقی طرف متعاقد مبدأ است و سرمایه گذاری های آن سرمایه گذار منع خواهد شد، چنانچه اشخاص حقیقی یا حقوقی یک طرف غیرمتعاقد، مالک یا کنترل کننده سرمایه گذاری مزبور یا بخشی از آن باشند و طرف متعاقد میزبان:

الف) با طرف غیرمتعاقد عمداً روابط سیاسی نداشته باشد، یا

ب) در مورد طرف غیرمتعاقد یا شخص حقیقی یا حقوقی طرف غیرمتعاقد اقداماتی را اتخاذ یا برقرار نماید که داد و ستد با چنین شخص حقیقی یا حقوقی را منع کند یا چنانچه منافع این موافقتنامه داده شود، نقض یا نادیده گرفتن اقدامات مذکور باشد.

ماده ۱۷- لازم الاجراء شدن، مدت و فسخ

۱- طرفهای متعاقد یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از انجام تشریفات داخلی مربوط خود که برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه ضروری است، مطلع خواهند نمود.

۲- این موافقتنامه در سیامین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤخر هریک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر تکمیل تشریفات ضروری برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، برای مدت ده سال لازم الاجراء خواهد شد. پس از این دوره، این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. در این صورت، موافقتنامه یکصد و هشتاد روز پس از دوره زمانی مذکور فسخ شده تلقی می گردد.

۳- پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

۴- به محض لازم الاجراء شدن یک موافقتنامه بینالمللی بین طرفهای متعاقد که در آن، دیوان چندجانبه سرمایه گذاری و یا سازوکار چندجانبه فرجام خواهی برای اختلافها به موجب این موافقتنامه پیش بینی شده باشد، بخشهای مرتبط در این موافقتنامه، اعمال نخواهند شد.

این موافقتنامه در دو نسخه به زبان های فارسی، چک و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۷ آذرماه سال ۱۳۹۶ (هجری شمسی) مطابق با ۱۸ دسامبر ۲۰۱۷ میلادی به امضاء نمایندگان دولت های جمهوری اسلامی ایران و جمهوری چک رسید.

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف

دولت جمهوری چک

محمد خزاعی

معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی

و رئیس کل سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

اسواتوپلوک چومبا

نماینده تام الاختیار و سفیر فوق العاده جمهوری چک در جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و هجده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ سوم تیر ماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۸/۴/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

چاپ قانون